

ДІЛО

ВХОДЯТЬ ЩОДЕННО ПЕРЕДПОЛУДНЕМ

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. ш. 143322.
Адреса для телеграм:
„Діло“, Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краю 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голландії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 3 шв. фр., Чехо-
словацькій 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ш. — Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.
І СПРАВИ ОГОЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Як довго ще?

Львів, 6. грудня 1927.

Справа „Нар. Дому“ є одною з найбільш важких справ нашої дійсності, є відкритою раною на організмі нашого народу. Тільки подумати: національне майно, складане й накопичуване цілими десятиліттями, майно, якого призначення — служити національній культурі, духовому розвитку української нації, служить цьому іншому, тільки не згідно зі своїм призначенням. В довоєнній добі москвофільська мафія, яка зустрічала українського духа, повертала величезні засоби „Народного Дому“ на пропаганду й утвердження національного ренегатства, на зупинення розвитку українського народу. А діялося це завдяки підтримці протекторатів поляків взагалі, а шквепольців зокрема, в яких інтересі була політика: „divide et impera“.

Рішення всіх законних інстанцій по найвищих включно про повернення національного майна українському народові, про уконституування фондації „Народного Дому“, не могли бути здійснені, бо на перешкоді стояла польська адміністрація, а влада в Галичині з „царським ім'ямником“ на чолі. Початки нормалізації відносин у національній фондації „Народний Дім“ зазначилися у воєнних роках, коли москвофільські ватажки опустили своє ставлення і подалися за російською армією. Однак інсталяція польської влади у Сх. Галичині не лише перешкодила цьому процесу, але й витворила крайню ненормальність, просто нечувану відносини в управі національного фондації. Польська влада почала вести політику „симпатій“ коштом українського національного майна, старуючись знищити організаційні основи українського народу в ділянці не лише політичній, але й культурній й економічній. Одні організації розв'язували (як „Січ“), другі переслідували (як „тайний“ український університет), треті девастували інфляцією й девальвацією (як фінансові й економічні установи), четверті підривали шляхом накидування обзав'язаного монополію „Т-во взаімн. забезпечення „Дністер“), п'ятим ставлено безчисленні перешкоди адміністративного характеру (як „Просвіта“ і „Рідний Школа“), а „Народний Дім“ віддано в посиденьку москвофільських могоканам, змушуючи їх на коротенькому комісарському мотузку. А все це діялося під стягом „культурного й економічного піддвиження українського народу“.

„Народний Дім“ є справжньою національною фондацією, на яку склався увесь народ. Його майно, всі його засоби, згідно з інтенцією ініціаторів і жертводавців, основників і творців цієї національної установи, мали служити культурному розвитку цілої нації. „Народний Дім“ по своїй природі задолені і призначенні мав бути українським національним інститутом, як польський національний інститут ім. Оссолінських. Ріжниця між ними тільки та, що „Нар. Дім“ фондував увесь народ, а інститут ім. Оссолінських одна людина, один діяч, індивідуальний меценат. А наслідок? Наслідок такий, що польська фондація однієї людини служить всьому польському народові, а фондація всього українського народу служить одному туркові.

одній клітці „духово споріднених“ людин, які на спілку з нашими національними противниками прагнуть проти українського народу, всупереч волі фондаторів, які навіть допускають до девастації національного майна. Від шести літ чергуються в „Нар. Домі“ т.зв. правительственні комісарі з урядовців і москвофільських ватажків. Від шістьох літ мінюються в управі москвофільські клітки і клічки, серед яких заслуженою славою втішається комісародержавство відомого „фільмового мецената“ Льва Черкавського. І колиб справді сфільмувати шестилітню історію управи „Нар. Домом“, колиб відповідно освітити всі впливи (вшехпольські і „санацийні“), колиб заглянути за куліси і на денне світло витягнути „культурну працю“ тієї сповіряної установи, ренегатсько-деанціоналізаційну й іншу місію „комісарів“, — то справді ми мали б фільм в американському стилі.

І тепер знову наростає зміна на становищі „комісарів“ української національної установи. Так живемо в часах „санаций“, яка не обмежується до власного громадянства, але змагає до своєрідного „універсалізму“. А „санация“ має свої окремі моральні засоби, розпоряджає владою і силою. До того ж вона заповіла диверзію з огляду на вибори. Тому й на чолі установи з виключно культурними цілями повинен вернути муж довіря польських політичних чинників, а її засоби повинні бути використані не лише на ренегатство національне, але й політичне.

Чи може бути більша іронія, досядіння брутальності, нагадніший насміх? Хіба ні! Але чи можемо ми безчасно приглядатися цим неймовірним „гошкам-кльошам“, вичинованим роззухаленою „санациєю“, яка вступила в сліди вшехпольців, сіючи довкола себе моральний розклад?

Ми довго ждали на поворот до нормальних відносин у „Нар. Домі“, на припинення стану „тимчасовості“, на упорядкування господарки, на повернення засобів національної установи на цілі культурного розвитку українського народу. Та наша віра в законність була безосновною, а наша терпелівість даремною.

Як довго ще триватиме такий стан? Як довго ще польські чинники на спілку зі служивими москвофільськими ватажками будуть розпоряджатися майном українського народу?

В створених умовах, коли реснектуються тільки законні формальності, а нехтується суттю правосласті, важко відповісти на поставлені питання. Бо по суті над „Нар. Домом“ виконується насильство. Та ми мусимо щонайменше зазначити, що ми не є безчасні до цієї справи, що ми не є байдужі до неї. Українське громадянство мусить підняти голос в обороні своєї сповіряної установи, мусить залучити одногільний звон.

Приверніть правий стан в „Нар. Домі“, введіть в життя фондацію „Нар. Дому“, віддайте народові його майно!

Не роззброєння, а війна.

Конференції для роззброєння рялять, а держави й народи зброються.

Саме закінчила свої наради в Женеві комісія для роззброєння, що, як усі попередні, закінчилася нічим. Говорено багато на тему роззброєння, арбітражу і т. п., але не вирішено нічого конкретного, що могло би мати якусь практичну вартість. Погрожено тільки на тому, що найближча конференція в цій справі збереться в половині березня 1928 року.

Відносини в повоєнній Європі такі, що конференції для роззброєння ще довго будуть відбуватися безцільні наради, а їх можливі ухвали не матимуть ніякого практичного значіння. Бож сапійні бачить, що цілий світ зброється у приспіваному темпі й нагально, не питаючи про дозвіл нікого, найменше Лігу Націй чи якунебудь конференцію, що радить над роззброєнням. І нічим іншим, тільки звичайною, до того гіркою, фразою є те, що з приводу останньої конференції для роззброєння заявив д-р Бенеш кореспондентові „Прагер Прессе“. А заявив він ні менше ні більше, тільки те, що людство стоїть перед останньою фазою приготувань у справі роззброєння, бо, мовляв, створення нового комітету безпеки усуне всі накопичені труднощі на шляху до роззброєння. Треба тільки, щоб гарантії безпеки поставлено у відповідне відношення до роззброєння, а для цього потрібне якнайбільше взаємне довіря між державами і справжній практична робота щойно вибраного комітету безпеки. Д-р Бенеш думає, що цей комітет зможе виконати надану на нього задачу в кількох найближчих місяцях, після чого предляжить яснї, прості і конкретні плани роззброєння кожній окремій державі.

Він вірить, що формула і зміст пропозицій будуть такі, що кожна держава зможе їх перевести.

Не паводимо дальших місць того інтерв'ю з д-ром Бенешом, бо сам він при кінці його вважав за відповідне зробити застереження, що він свідомий тих труднощів, які лежать на шляху великої ідеї людства: його роззброєння. А труднощі ці, як сказано вище, в тому, що всі менші й більші держави світу приготувалися нині не до роззброєння, але до війни, що й їх взаєминах не видно ні тіні якогонебудь довіря, тільки навпаки: одно недовіря, коли не ненависть.

І як тут вірити запевненням д-ра Бенеша, що людство є напередодні загального роззброєння? Адже вистане навести тільки кілька цифр, щоб усвідомити собі, як далеко Європі до роззброєння, тієї самій Європі, що в недавній світовій війні витратила кільканадцять мільйонів найкращого людського матеріалу і близько 40 проц. свого майна.

В цілій Європі відбуваються тепер зброєння в таких розмірах і з таким темпом, що давні, передвоєнні приготування до війни в порівнянні з нинішніми є майже дитячою забавкою. Навіть дрібні, бідні держави зброються горячково і стараються присвоїти собі всі нові технічні воєнні здобутки й винаходи. Мілітаризм поширений нині вже й на жінки і діти; навіть школи є сьогодні в значній частині казармами, в яких молоді обох полів навчаються воєнному ремеслу. Очевидно, повоєнний мілітаризм зріс не лише чисельно, але й технічно. Так прим. ціла ав-

стро-угорська монархія, починаючи війну в 1914 році, мала всього 28 літаків; нині одна Чехословаччина має їх у чинній службі кругло пів тисяч.

Загалом техніка зброєнь на суші, морю і в повітрі зробила в останніх роках гігантські поступи. Як сильно зброються держави, видно найкраще по їх бюджетах, що у львівній частині йдуть на війське, а великою шкодою для школи, народнього здоров'я — взагалі для людської культури. Ось Франція мала в січні ц. р. 727.500 людей у 32 білих і 12 колісних дивізіях і в 5 дивізіях кавалерії під зброєю. Французька артилерія складається з 357 батерій легких, 386 тяжких і 50 батерій для повітряної оборони. Машинних крісів легких має Франція 19.344, тяжких 15.600, танків тяжкого калібру 2.568, боєвих літаків 1.615. Така мала держава, як Чехословаччина має постійно під зброєю 120.000 військ, 347 батерій гармат, 6.462 маш. крісів легких, 1.162 тяжких, 60 танків і 500 літаків. У такому самому відношенні до числа населення озброєні майже всі держави світу, з винятком Німеччини, Австрії, Мадридщини й Болгарії, які зате мають силу-силенну всяких боєвих формаций ріжних добровольців під фірмою товариств спортивних, пластових, б. учасників війни і т. д.

Якжеж з уваги на отсі страшні цифри можна вірити, що зближається час роззброєння людства? І хто думає серйозно про саму можливість роззброєння, поминувши всяких мрійників-ідеалістів і нереальних фантастів? Людство є напередодні не роззброєння, але дальших нагальних зброєнь і дальшого пильного приготування до війни.

Перед виборами.

Ще журба про бльон напольтських народів. — „Санатори“ потішають себе і роблять диверсію. — „Організації народів“ на овиді.

Вибірчий бльок непольських народів не дав спокою всім польським партіям і групам — від найправіших до найлівіших. До півоборонних, опозиційних, реакційних, ліберальних і соціалістичних організаций предляється і скупана подавно в „очинтувачій“ воді маршальського суду над Корфантієм, християнська „Ріжтпосполіта“. Бльок непольських народів не мімо інше, тільки „напад на Польшу“.

„Напад“ цїлий меншости, такого різного походження, своїх цілей і національних інтересів, ріжного і партійного підкладу, однаючись в одній табор, тим самим асоціюється проти держави, бо елпати їх може тільки спільна ненависть до Польші й охота шкодити їй“.

Очевидно, все це є наслідком „упривідеєння“ непольських народів коштом „польського стану посліданья на кресах“, здобутого кривавим змаганням цїлий поколінь.

Ту саму мережку думок розвиває й центральний орган вшехпольців „Газета Варшавська Поранна“, зазначаючи, що створення виборчого бльоку непольських народів — це „замах на Польшу і польськість“ що — мовляв — „меншости“ роззухлялилися уступчивістю поманити у дилісії та що їх змаганням є перетворити Польшу в „національну“ державу на державу національно-польську.

Цікаво, що реакційно-шовіністичні польські органи турбуються „не-гармонійністю“ інтересів між „мод-

На жаль і по цей день для багатьох українців допомоги найменше українського. По-перше майже нідею в руках москалів. По-друге на захисно-українських землях — там опилили цілі наклади газет, у свої руки.

Повітовий Народний З'їзд в Долині.

Для 29-го листопада відбувся в Долині Повітовий Народний З'їзд. Взяло йому участь понад 150 делегатів, громадян чиним селян і міщан (список їх було 3) і гурток долиньської незалежної інтелігенції. Провід З'їзду очолював у руках о. Дердич (голова), Матійфея Прощака з Белева і Гладука Михайла з Мішуля. Секретарював д-р В. Івашко. Реферати виголосив д-р В. Горбач, редактор М. Струтинський (делегат Центрального Комітету) і д-р Ол. Дерешом. Референти обговорили сучасне наше положення, справу майбутніх виборів, справи організаційні, шкільні, господарські (необхідність відновлення Філіпівського Господаря"). Після короткої дискусії вибрало Повіт. Нар. Комітет з д-ром Ол. Дерешом на чолі. Зробили при величезно високій участі, в короткий час у Долинішній присутній рух на кооперативне, освітньому полі. На жаль, сільськогосподарській підтримці в цій справі дуже мало. Участь у громадському житті беруть деякі кількішкі священників, а в школах 2-3. У нас нема прямих сполучень з іншими селами і гуртків долиньської інтелігенції.

Варшава, 5. грудня 1927.

— Снятин оаропізується. Снятин д-
став састринне освітлення. Мешканці
міста не підозрівали такої нещодиван-

— **Назми життя.** «Вестмінстер Галаз» зобразив пікашу пригоду шведського офіцера, що втрапив підчас війни пам'ять і щодня тепер віднаймає в сам себе. Це сина пророк утік в Умекет, Герман Ду- пер, що в 1919 р. вступив до доброволь- ців до англійської армії. Він служив раніше в армії шведській, але не міг зробити там кар'єри і сподівався зробити її шір.

ФАБРИКА ЧЕКОЛЯДИ А. ПЯСЕЦКІ С. А. - КРАКІВ

Знамі з своєї доброти і чистоти вибуху... Для вибагливих смакунів... Як спеціальність...
 Значні з своєї доброти і чистоти вибуху... Для вибагливих смакунів... Як спеціальність...
 Значні з своєї доброти і чистоти вибуху... Для вибагливих смакунів... Як спеціальність...

час війни. У січні 1917 р. на німецько-французькому фронті його вивели в окопах після вибуху мін і віддали в шпиталь. Він не міг собі нагадати нічого про свою особу і його назвали капітаном Монтальтом на підставі найдегого при тому заповні в п'ять привітним. Випишували, він жив із переслідуваннями, що він, американець, в армії, а північ студія ладі. Приданий до ліжка і там ладив неспокій: призначив іменем ліжка неспокій аніс. офіцера. Він оженився в англійській і мав двох дітей. Одного дитя в казармі він почув разом у чужій мові, яку розумів. Це була шведська мова. Зацікавлений, що він розумів її, хоча ніколи її не вчився, пішов до шведського посольства в Лондоні, звідси поїхав до шведського міністерства в Стокгольмі. Там випалював побачив він іл. Герман Дуїєр, що опікує у січні 1917 р. на німецько-французькому фронті. Шойно тоді його назвали забуленим спомини і він пригадав собі, ким він є. Він поїхав до Упсали до свого батька, що пішов у нього втраченого сина.

— **Світлова яскрава.** Бував, грецький король Юрій, що живе в Румунії, давав представникам преси, що не втрачав налії вернутися на престол, бо вірив у монархію, переконаний грецького народу. — Наслідком витикавського секретаря кард. Гапарі, що поїхав до лондону, має бути кард. Рагонозі. — Конгрес індивідуальності трібуналіст рідна бойотувані основану британським урядом комією в справі конституційної реформи в Індії. Варшавський посередництва праці стверджує, що в державі зареєстрували 132.687 безробітних: у цьому 32.092 жінок. — У Катоні страйкуючі робітники заплали в рідних мундштух місто: згоріло 30 домів. — Між Лондоном і Віднем наладнали безпосередній телефонний зв'язок. — Америка. Літа боротьби із „духим режисом“ (антинаціоналізм економіки) рідна зібрати 3-мил. дол. на організацію акції, чи цей режис треба вловити. — На Камчатці вибух вулкана Кілімен: лави лилися у ріку Вілу шириною п'ятдесят м.; огнений потік зупинився в 4 км. від Шаліновських гарячих джерел.

— **Відновлення „Віа“.** В середу 7. д. м. відновили наш театр фантастичну оперету „ВІА“ М. Кропівницького, наладу на основі повісті М. Гоголя. Дирекція докладає усіх зусиль, щоб вистава цієї опери випала найкраще. Нові декорації ладить артист-малює п. Борова. Швейцарська мода має на виставку 30 пред. вишивки, які в середу до 6 год. виходом оголошать в календарі театру свою гриміальну участь.

Театри.

„Коопер. Український Театр“ під дирекцією м. Стаханки (вул. Шашкевича). 7-го „Віа“, народна опера на 3 дії, Кропівницького за Гоголем. Початок 7:30 вечором.

Міський великий театр: 6-го „Північ“.

7-го „Патріст“ (по бісах до положення вишкелі). Початок 7:30 вечором.

Міський „Театр Новин“: 6-го „Дорина“, оперетка Жильбера. Початок 7:30 вечором.

Кіно.

„Аполон“: „Коли мушкетери“ з найвідомішим світовим актором Джоном Барріном і Долорес Кастелло.

„Патріст“: „Наполеон“ Абді Гамса.

„Лек“: „Тегена кохання“ (Брайант Орлов) з Гібсоном, Петровичем, Евою, Кастелло.

„Фатморган“: „Кіно кохання“.

З театру.

„Найкращі оці в світі“, поє на 2 дії Жана Сармана.

Перекладаючи цілі п'єси, що сам прикладом написати про неї редені, довго боронився перед думкою побачити її на сцені в наших умовах. Дир. Стадник пошукав про її зміст, довго та похитливо добивався перекладу, обидуючи собі небуденний вечір: він був осяго задоволення так само, як ті тисячі, що в 1925 р. заповнювали сажу царського „Театру ді Журналі“.

Вони пробують обнови театр вибагливості його до сірої буденності. П'єса повинна нагадувати авторі проблеми під поверхнею дуже антивійних подій, майже несприятливих трагедій і під маскою дуже переодіяти герої. Сарманові навіть Йосиф видається анімально ситуаційним, анімально спеціально обдуманим. У реалії проти „ситуаційності“ та „майстерності сценічності“ французького театру, Сарман іде так далеко, що свідомо нехтує спеціальними ефектами: переплутаним лів і прав.

Він вірить, що всі спеціальні ефекти заступає одна зворушувача історія, який простіше оповідати. Це історія болячоловний театральної авантюри, коли... на сцені є люди, що розуміють трагедію молодого кохання запланованого в мрії про славу, дружби з пошуванням самовідрачання і надміру уваги, за яку треба платити ціною злиднів і роштарування. Коли є між глядачами особи, що бачуть не тільки спеціальну історію, але і творця автора, вони подумавши собі з прихильністю, що таку п'єсу міг би написати Метерлінк, ладби амів писати п'єси в таких отлілі як п'єса свої роздумування про життя: вони пригадують собі при Сармані неоди настрій із п'єс Чехова і неоди Йосифівську проблему.

Кохання ціною дружби; дружба ціною кохання; мрії замість успіху; талант замість серця... — все це живе в п'єсі як п'єса, торкнеле з ніжністю, що вприває очі мрякою сльози, не шарпаючи нерв: без трунів, крові ні крику.

Яке щастя, що такої п'єси не написав український автор! Не треба її опіювати голосом нашої аудиторії, ломати рук над його незайомістю анітатів нашої публіки і можна сміливо сказати правду, не вразивши його. Саля була напівпорожня, мов голови тих, що шукали в п'єсі „ше щось більше“ як те, що вона дає своїм зворушувачо безпосереднім діяльним.

Зате перекладчик міг би розважити автора, що на сцені були аж три особи, які читали п'єсу в оригіналі і вже знали за чим ідуть до театру: було ще кілька інших, які розуміли її тар. Чим це не досить? Навіть на фільмовім конкурсі преміювали „найкращі оці в світі“ не мають більшого жорі.

Наш театр зробив чимале зусилля, щоб добути із цієї високопоститної буденної проан цілу вишукану п'єсу. Ми вірили героєві п'єси в її дії, коли він звертався до п'єси Кривинської із словами, що вона є справжньою насолодою для очей; і ми терпіли разом із нею у двох дельших діях, коли світ не міг бути для її очей такою ж насолодою; п. Бенцаль має таку легкість у грі, що міг би був без труду трохи її погалибити в 3-й дії; п. Недельно дав дбайливу, зацінену кресло; п. Пасоцька не могла бути кращою кухаркою. П. Стадник на якого опав головний тигар п'єси, робив усе, що міг, щоб передати незвичайно важку роль богемця. На перешкоді стояли зосім невідповідна добросерда маска товстоногового паничка; Наполеон самою своєю поведінкою повинен лишити враження духовної вишуканості над своїм другом. Згодом, після роки блузань, він повинен би нагадувати Йосифівського Пер Гінта, Левборга, або когось із улюблених героїв Гамсуна; той змаренований талант мав замало розмаху, чуття, а головне: неспокійної та прибраної пози. Може тому неоди іскра із чудової п'єси Сармана погасла, мов у не той бік повернена електрична лампа.

Мих. Рудницький.

Нові книжки і видання.

Журнали.

Світ, ілюстрований журнал, ч. 21—22 за листопад. Зміст: М. Рудницький: Захрипте обличчя Кобилянської О. Озеська: Оля Кобилянська О. Кобилянська: „Але Господи жовчить...“ В. Пачомський: Космічний пруг. О. Лупський: Юнадей Оля Кобилянської. Д. Коваль: Родялдісвідомого в творчості О. Кобилянської.

ської. Торнадо. Середньовічна бібліотека в модерній добі. Автомобілі на пустині Гоби. З Радянської України І. Бортняк: Вольтер і Україна. Майбутнє землі В. Некрашевич: При відселенні багаття. Вираження обох рук Давна й нова доба Корабель пустині Дитяче апістество в Меліко. Чоловік і звірина П'єні розкопки Звідки вилася назва кондераторії Р. Г. Еверс: Найгірша зрада ІЛЮСТРАЦІЇ: О. Кобилянська Вілла в містечку Кімполонг. О. Кобилянська в дитячому віці. О. Кобилянська в молодому віці. О. Кобилянська в 1891 р. О. Кобилянська в 1900-тих роках. О. Кобилянська в 1905 році Філія Товариства „Рідна Хата“ в Хорошні на Пддні. Вітражі Волоської церкви в Львові Везувій в часі вибуху. Нові одяги американської погледі ст. роші Вид Ліпирьєстаду. Мусоліні. Натяжка заціненія в Нью-Йорку Остапів моїкаппа Роконіні жовтих в Москві Місто Ст. Луїса Гробілія французьких довлірів в Дуамол. Пустинні автомобілі. Аморський гурток Чит. „Просвіти“ в Соколіні, п. Озеська Аморський гурток Чит. „Просвіти“ в Ростоці Велікій.

Жіноча Доля, двотижневик для українського жіноцтва, ч. 23. 1. грудня. Зміст: У. Кравченко: Свято п'єси. А. Чайковський: Для „Просвіти“. О. Кисілевська: З моїх мандрівок. В. Ликанський: Дон-Кіхот-Львівський. Д-р В. Симоніч: Американські засади шкільної науки й життя. В. Іваненко: Америка, фермері й автомобілі. Д-р В. Чайківський: Дитина. Часть господарська.

Вісті з Лугу, ч. 11, 11. грудня. Зміст: Руханка і фільма праці. Лутовик аза Потока. Ранок, Лугові свята. Плян праці на грудень і січень.

Господарсько-кооперативний часоник, орган ревізійного союзу українських кооператив, ч. 48, 30. листопада.

Сільський Господар, орган крайового товариства господарського „Сільський Господар“.

ОПОВІСТКИ.

Репертуар Нового Українського Театру під дир. П. Карабіневича: Збори:

7. XII. Літ нашого життя.
8. XII. Маруся Богуславка.
Помор'яні:
9. XII. Віа.
10. XII. Вихрест.
11. XII. Маруся Богуславка.
12. XII. Гейша.

Готується до постановки: Катерина, П'єні в ліжках, Аскольдова Могила і Румунське весілля.

Сходини делегатів С.У.А. Львівської, Підляської і Золочівської відбудуться для 11. грудня п. р. в год. 10 рано в салі Товариства „Українська Бесіда“ вул. Рутівського у Львові з дельним порядком: 1) Отворення сходини і вибір Президії. 2) Звіт делегатів і організація членів С.У.А. реф. д-р Роман Домбчевський і д-р Ярослав Олесницький. 3) Пресоний фонд і помертвий фонд — реф. д-р Альфред Говиконич і д-р Надрага. 4) Внесення. По сходинах виклад — Уваги про загальну систему карного кодексу в УСРР. — д-р В. Старосольський. Просимо всіх товаришів із Львова, Велла, Вібрки, Горюка Яг. Янова, Кулкова, Сокаля, Ширца, Ходорова, Випік, Жовки, Яворова, Глики, Перемішля, Рави Руської, Угнова, Золочева, Бродів, Каміньки Струм, Підкаменя, Зборова, Олеска, Буська, Радехова, Мости Велікі, Немирів, Лопатин, Заліці. — Др Роман Домбчевський львівський делегат, д-р Ярослав Олесницький золочівський делегат.

Карпатський Лещетарський Клуб Отрим податється до відомо членів, що Занятіні загальні збори Товариства відбудуться для 17-го грудня п. р. в год. 10:30 в салі „Української Захоронки“ при вул. Руський 3, 1. поверх. Накоди оцій годіні не члениства вимагана статутном кількість членів, збори відбудуться в годіну п'ятіх без огляду на кількість присутніх. Секретар урядє що-середі в год. 19—21. В тій порі відбудуться засідання Відліку і сходини товариства як також приймається зголошення нових членів і вкладки. За Відлік: Іск. Л. Шепарович голова, Ю. Старосольський секретар.

ГОДИНИКИ предельні напра-вляє і дешево продас Юліан Домбровський — Лев Розважальський Львів, Готель Жоржа, Академія 2. Бижутерія, також срібло власного виробу. — Догідні уроби. 110 а 14—7

Найбільша в краю фабрика дзвонів **Братів ФЕЛЬДЕНСЬКИХ**. Калущі, вул. Сівоцька ч. 14. в Теремішлі, вул. Красінського ч. 43. відлінає на замовлення дзвони гармонійні і поодинокі, а постійно удержує на складі запаси 200 штук готових дзвонів у вазі від 10 до 600 кг. Ціни приступні — сплата ратанми.

ЗАХОДОМ КООП. СТУДЕНТІВ АКАД. МЕД. ВЕТЕР. „ВАТРА“ У ЛЬВОВІ. ВІДБУДЕТЬСЯ ДНЯ 12. ГРУДНЯ 1927 В САЛЯХ „УКР. БЕСІДИ“ ПРИ ВУЛ. РУТОВСЬКОГО 22

Андрейвський вечір з танцями та несподіванками

БУФЕТ У ЗАРЯДІ ВП. ПАНЬ Т-ВА ОХОР. ДІТ. І ОПІКИ НАД МОЛОДЮ. СТРИН ВІЗИТНИИ. ПОЧАТОК 9:30 ВЕЧ. МУЗИКА JAZZ-BAND

Дохід на добродійні цілі.

Вступ виключно за запрошеннями, які набувати можна в книгарні Наук. Тов. ім. Шевченка в ділі 10. від год. 5—7 попод. а в ділі 12 в салі „Ук. Б.“ при касі.

На „Рідну Школу“ зложив Ва. д-р Альфред Говиконич 5 ам. дол. замість п'ятити на домовину бл. п. д-ра Теофіла Кормоша і бл. п. о. Андрія Тимуса, пароху Гузинськ. — Жертводавцями склали ширю подяку Головна Управа.

Д-р Степан Рівецький має лист в Адміністрації „Діла“.

ДРІБНІ ОГолоШЕННЯ.

САМОХОДИ „Praga“ особові, тгараєві, тревалі, економичні, яктусові. Представитиство Ягайлонська 7. Тел. 365. Релерлові часті. 1014 3-4

ВІЖУТЕРНО, ЗОЛОТІ І СРІБНІ ВИРО. ВІ продає за готівку і на рати від десятиліт в цілім краю звісна фірма Іван Зельтенрайх, Львів, Марійська пл. 5. Купую бріланти, золото, срібло, плахи, найкращі ціни. 3а) 42-7

БОТРИЙ суддя, лікар середніх літ, без залогів, одружений з пристійною інтелігентною, здоровою, медічною особю. Зголошення до Адміністрації пів „Життя“. 1067

ПОРТРЕТИ з фотографій виконуються на замовлення у всіх прийнятих красках і розмірах з найбільшою солідністю. Пояснення бажаним уділяє Стефаніа, Розваж. п. Білий Камінь. 1061 1-2

ХТО знає, що сталося зі Стефаном Фірманюком, що служив при Українських Січових Стрільцях і пропав без вісти на Україні, звольте повідомити його матір. Марію Фірманюк в Залішниках, вул. Собіського ч. 171.

ТІЛЬКІ для старших початковий курс вечірній звича англійського веделий фаховим учителем. Вісім дельних 5 зод. місячно, початок 15. грудня. Зголошення приймає О. Домбчевська, вул. Зборова 9. Тел. 14-72. 1063 1-2

ОСІБНА кімната з опалом, світлом і пратанням 60 зод., з харчем 160 зод. місячно — тільки для самостійної п'єні без великих винок. Адреса в адміністрації під „Кімната“. 1064 1-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Спеціаліст недуг дельнів, серця і жолудка

д-р Фелікс Ган

Львів, ГОРОДЕЦЬКА 46.

1038 Пересвітлянина Раттенном 1—2

Kalotrix

одинокий певний середник проти випадання і на поріст волосся висіває за післяплатою:

о. д-р Теодор Варгун в Соколі, 1042 або „Нар. Торговля“ в Соколі. 3-2